

Helsingfors

den 27 april 1918

Till landets Livsmedelsnämnder

Medborgarkriget, som redan i tre månader rasat i vårt land, har i hög grad försvärat vårt näringsliv och tillfogat detsamma så djupa sår, att hela vår samhällsorganism till följd därav råkat i en farlig belägenhet. Särskilt har vårt lands lantthushållning fått lida svåra förluster. Medborgarkriget har mångenstädes ryckt bort personer, vilka sysslat med lantthushållningsarbetets organisation och utförande, från viktiga poster på jordbruksproduktionens område. Inom vidsträckta områden av vårt land hava ledare av lantthushåll och annan arbetsför befolkning gripit till vapen för vårt fosterlands räddning och för att skydda och befästa vårt folks frihet. Flere av dem hava stupat eller i striden blivit oförmögna till arbete och sannolikt behöves en stor del av dem även under tiden för vårarbetena för frtsatt krigstjänst. På de områden åter, där det röda skräckväldet längre tid fått råda och anställa förödelse, har en stor del av lantthushållningens bästa ledare- och arbetskrafter antingen blivit mördade, arbetsodugliga eller försvunnit i obekanta öden.

Men ej allenast det skapande arbetet på lantthushållningsområdet har förlamats, även produktionsmedlen hava mångenstädes förstörts. Byggnader hava, såsom känt, särskilt inom områdena för krigsoperationerna nedbränts eller annars förstörts, spannmål och kreatursfoder, mejeri- och ladugårdsprodukter plundrats och förstörts. I många gårdar hava jämväl hästar, boskap o. a. husdjur på sätt eller annat hemfallit under förödelsen eller annars gått förlorade. Samma öde har även drabbat arbetsredskap, utsädesspannmål o. a. löseegendom.

Det slag som under dessa senaste månader drabbat vår lantthushållning, som under de gångna krigsåren haft att kämpa med många oövervinneliga svårigheter, är så tungt, att produktionen utan särskilda åtgär-

der icke kan bibehållas på samma nivå som tidigare, än mindre uppdrivas, vilket för vårt folks förseende med tillräckligt livsmedel under kommande år vore alldeles nödvändigt.

För den skull har Lanthushållningsexpeditionen i Finlands Senat på grund av densamma förlänad myndighet ansett nödigt att för bringande i skick av den rubbade lantbruksproduktionen bemyndiga Lanthushållningsstyrelsen att draga försorg därom, att de brådskande vårarbetena till följd av bristen på utsäde, arbetsredskap, dragare och arbetskraft icke bliva försummade samt i övrigt övervaka, att lantbruksproduktionen redan under kommande växtperiod så vitt möjligt bringas att uppblomstra efter den genom medborgarkriget uppkomna skadegörelsen. Lanthushållningsstyrelsen åter har ställt sig i förbindelse med i olika delar av landet befintliga lantbrukssällskap, vilka inom sina egna områden i praktiken äga förverkliga dessa uppgifter.

Men för att Lanthushållningsstyrelsens och jordbrukssällskapens arbete måtte krönas med framgång, är det nödvändigt att de understödas av energiska lokala organ. Fördenskull uppmanar Lanthushållningsexpeditionen livsmedelsnämnderna att å sina hemorter övervaka och tillse, att vårsådden ävensom övriga nödvändiga jordbruksarbeten bliva på alla lägenheter utförda. För nåendet av detta syftemål borde livsmedelsnämnderna anskaffa utsädesspannmål, dragare och arbetskraft åt dem som därav äro i behov, ombestyra konsulenter från jordbruks- och lantmannasällskap eller andra lämpliga personer för att organisera arbetet å sådana lägenheter, där hushållsföreståndarena antingen äro frånvarande eller oförmögna att verkställa dessa arbeten, rådslå med de kommunala myndigheterna om de undsättningsåtgärder, vilka från kommunens sida borde vidtagas för produktionens höjande, anskaffa nödigt rörelsekapital åt därav i avsaknad varande jordbrukare ävensom kredit i sparbanker, andelskassor eller andra kreditinrättningar o. s. v. De inom varje lantbrukssällskaps distrikt befintliga livsmedelsnämnder uppmanar Lanthushållningsexpeditionen att skrida till samarbete med lantbrukssällskapet å orten och förständigas livsmedelsnämnderna att till nämnda sällskap snarast möjligt meddela uppgifter om de åtgärder de vidtagit för säkerställandet av lantbruksproduktio-

nen, vilka rubbningar i densamma som kunna avhjälpas genom lokala åtgärder och krafter och i vilka avseenden skadorna äro så stora, att snabb hjälp från statens eller dess organs sida är av nöden.

För undvikande av missförstånd erinras därjämte, att vid anskaffande och transporterung från en ort till annan av utsädesspannmål böra till efterrättelse lända de av Livsmedelsstyrelsen i detta avseende utfärdade bestämmelser. För ernåendet av en snabb verksamhet vore det likväl önskvärt, att livsmedelsnämnderna även meddela lantbrukssällskapen å orten upplysningar i detta hänseende.

Till slut erinras därom, att Senaten redan uppmanat landshövdingarne att skrida till åtgärder för återställande till ägarena av bortrövade hästar och arbetsredskap.

Kyösti Kallio

J. Anttinen

